

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 3den JULY 1841. N. 27.

Volgens de *Times* heeft de Oost-Indische associatie te Glasgow een verzoekschrift aan lord *Palmerston* aangeboden, waarin zy zich beklaagt over de uitbreiding van gebied door de Hollanders in den Indischen Archipel.

De onderteekenaars van het verzoekschrift beginnen met de stukken, onlangs by het parlement overgelegd en in de *Times* medegedeeld, aan te halen als bewyzen van de nutteloosheid der pogingen van de Britsche regering, om de ware uitlegging van het verdrag van 1824 erkend te krygen, terwyl zy beweren, dat de aanspraken der kooplieden op vergoeding van onregtvaardig geheven regten beschouwd moeten worden als hoofdzakelyk voort te vloeijen uit de onbestaanbaarheid der Bengaalsche tarieven met het genoemde verdrag van 1824, en als zoodanig strydig met de regten van den Britschen handel op Java. Doch, behalve dat zy hun leedwezen over het verval van den handel op Java en andere Hollandsche bezittingen, voor zoo veel Groot-Brittanje aangaat, te kennen geven, vestigen zy byzonder de aandacht op de voortgaande uitbreiding van gebied en invloed door de Hollanders in de onafhankelyke staten der inboorlingen, en herinneren den minister, dat de handel in de Straat van Malacca voornamelyk afhangt van de vrye gemeenschap met de inboorlingen en de kooplieden onder hen op Sumatra, Celebes, Borneo en andere eilanden.

De Hollanders, zeggen zy, hebben, sedert het fort Malborough en andere bezittingen op Sumatra, ten gevolge van het verdrag van 1824, aan hen afgestaan zyn, geene gelegenheid verzuimd, om den handel met de inboorlingen van Pinang en Singapore aan zich te trekken, en hebben hunne aanrandingen, in spyt van de ernstigste vertoogen, vermenigvuldigd. Dat zy bezit genomen hebben van het grondgebied van Rajah van Sinkel, op de westkust van Sumatra, alsook van Baros, waardoor zy zich het monopolie van den handel in die districten verworven hebben, is alreeds uit de stukken, by het parlement overgelegd, gebleken. Uit de berigten, met den laatsten overlandschen post uit Indië ontvangen, blykt het verder, dat zy ook bezit genomen hebben van de haven van Tourouman; terwyl er voorts gegronde vrees bestaat, dat zy zich ook zullen meester maken van al de havens tusschen Sinkel en Atsjeen, van waar de koloniën in de straat zoo ruimen toevoer van peper ontvangen. Zy voegen er by, dat de Hollanders hunne bezitting tot aan de Noord-Oostelyke kust uitgestrekt hebben, bedreigende Dancat, Delli en het koningryk van Sine, zoodat er alle reden is om de geheele onderwerping van Sumatra, en daarmede de vernietiging van allen handel met Groot-Brittanje, te verwachten, behalve op zulke voorwaarden als de Hollanders zullen goedvinden voor te schryven.

Zy maken vervolgens gewag van de depêche van lord *Palmerston*, van den 29 Augustus 1839, aan sir *E. C. Disbrowe* gerigt; alsook van het antwoord van zyn lordschap aan den heer *Colquhoun*, op diens vragen, in de laatste parlements zitting gegeven, waaruit blykt, dat de uitlegging aan het 6de artikel van het verdrag van 1824, hetwelk zegt, dat geene nieuwe vestiging op het eiland geoorloofd zal zyn, zonder gezag van de contracterende gouvernementen, gegeven, zoodanig is, dat daardoor de Hollandsche verovering geregtvaardigd wordt, naardien dezelve door hun eigen gouvernement gewettigd is. Zulk eene uitlegging, zeggen de leden van de associatie, zal in het vervolg alle inbezitnemingen der Hollanders regtvaardigen; terwyl de Engelschen daardoor verhinderd worden hun gebied in de Oost-indische zee uit te breiden; terwyl daarentegen, volgens de uitlegging, die zy aan het verdrag geven, de contracterende partyen zich wederzyds verbonden hebben, elkanders handel in den Indische Archipel niets in den weg te leggen, zonder wederzydsche toestemming.

Sprekende van de nota van den Hollandschen Minister van den 18den Augustus 1839, aan Sir *E. Mallet* gerigt, halen zy de volgende zinsnede aan: "Indien de hooge contracterende partyen, by art. 9 en 10, wederzyds afgezien hebben van het regt om verdragen te sluiten met de staten op het eiland Sumatra en het schier-eiland Malacca, zyn zy nog veel meer gehouden, deze Staten geene hulp te zenden." Hierop merkt de associatie aan, dat, daar de Hollandsche regering blykbaar erkent van het regt om verdragen te maken afgezien te hebben, het ongerymd is oorlog in het eiland te maken.

Doch de Hollandsche Minister regtvaardigt het in bezit nemen van Sinkel en Baros, door aan te voeren, dat het een gedeelte uitmaakte van het grondgebied door de Hollandsche O. I. compagnie in 1666, krachtens een verdrag met de inboorlingen van de westkust, verkregen. Hierop merkt de associatie aan, dat volgens het derde artikel van het verdrag, hetwelk veronderstelt, dat elke van de contracterende partyen aan de andere van de bestaande verdragen kennis gegeven heeft, en bepaalt, dat men dit ook in het vervolg doen zal, er van dit verdrag van 1666 behoorlyk kennis had moeten gegeven worden; en merken voorts op, dat het wel vreemd is, dat de plaatselyke regering en het Britsche gouvernement hier en in Indië dit grondgebied altyd voor onafhankelyk gehouden hebben. De associatie dringt dus aan op een onderzoek, of er werkelyk in 1824 van het bestaan van zoodanig verdrag kennis gegeven is, en zoo niet, dat er dan op den afstand van dit grondgebied aangehouden worde.

Doch Sumatra is niet het eenige eiland, waarop de associatie de aandacht van Lord *Palmerston* wil gevestigd hebben: Celebes en Borneo schynen eveneens aan hetzelfde stelsel van uitbreiding onderworpen te zyn. Ook daar maakt men aanspraken, onder voorwendsel van oude verdragen.— Het is dus van het hoogste belang, in allen geval, van die aanspraken nauwkeurig kennis te nemen, en zoo het ongelukkig blyken mogt, dat die gronden inderdaad aan de Hollanders behooren, alsdan te onderzoeken, op welke voorwaarden men van deze zyde tot dezelve zal mogen genaken

Na nog eenige voorbeelden te hebben aangehaald, welke moeijelykheden, onder de gedaante van belastingen, den Britschen handel in de Hollandsch-Indische havens in den weg gelegd worden, besluiten de leden van de associatie hun verzoekschrift met te zeggen: dat, indien men zoodanig stelsel toelaat voort te duren, en men zoodanige uitlegging van het verdrag, waardoor de bovengemelde handelwyze geregtvaardigd wordt, by voortduring wil laten gelden, dat dan het bedoelde verdrag, in plaats van naar deszelfs oogmerk eenen vryen handel te bevorderen, juist eene tegengestelde uitwerking zal hebben en strekken zal om aan den Britschen handel den gevoeligsten slag toe te brengen.

Omtrent de gebeurtenissen in het ryk van Lahore, vindt men in de courant van Delhi, de volgende byzonderheden:

De dood van *Shurruk Sing* en van *Mour-Mehal Sing* zynen schoonzoon en opvolger heeft het aanzien der zaken geheel veranderd. *Shere*, die thans den troon moet bestygen is den Engelschen minder genegen, dan zyn voorganger dit was.

De dood van *Shurruk* was nauwelyks bekend geweest of eene zyner vrouwen heeft verklaard den brandstapel te zullen beklimmen en heeft zich ook werkelyk met drie harer slavinnen met 's vorsten lyk doen verbranden. Na den afloop der plegtigheid hebben de olifanten, by het doorgaan van eene der stadspoorten en het stoten tegen dezelve den val berokkend van eenen zeer zware balk. *Mehal-Sing*, de nieuwe koning, is door denzelven aan het hoofd getroffen geworden, en in den avond aan de gevolgen daarvan bezweken. Een kind van een der grooten was op de plaats zelve dood gebleven. By het lyk van *Mehal Sing* hebben zich wederom twee zyner vrouwen en twee zyner slavinnetjes doen verbranden, en met het lyk van het omgekomen kind zouden ook twee jonge vrouwen zich hebben opgeofferd, maar derzelver jeugd en schoonheid heeft het medelyden der menigte verwekt en *Shere-Sing*, de tegenwoordige opvolger, is nog by tyds genoeg gekomen om de jongste van dezelve te redden. *Nehal-Sing*, de laatst omgekomen vorst heeft eene zyner vrouwen in gevordenden staat van zwangerschap achtergelaten, en daar *Shere-Sing*, ofschoon tydig verwittigd, niet onmiddellyk voldoende maatregelen tot afwending van alle tegenkanting tegen zyne troonsbestyging genomen heeft, zoo heeft de moeder dier vrouw zich in het bezit van het kasteel weten te stellen, en weigert zy hetzelve over te leveren op grond, dat de vrucht, waarvan hare dochter zwanger gaat, de wettige troonopvolger zal zyn.

De navolgende Wet op het Tolwezen in de Republiek van Venezuela is door het Bestuur dezer kolonie aan ons ter plaatsing toegezonden.

TRANSLAAT.

WET

van 19 Mei 1841 op het Tolwezen.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers der Republiek van Venezuela, vereenigd in Congres,

Besluiten:

Art. 1. Zoodra een vaartuig ankert in eene der tot den buitenlandschen handel bevoegde havens, zal de visite gedaan worden door den administrateur, of door den persoon die hy ten dien einde aanduiden zal, en door den kommandant der kommiesen waar die aanwezig is, met een korporaal en wachter, en indien het van vreemde havens komt, zal van den kapitein gevorderd worden de zeebrief en het manifest der lading, waarin uitgedrukt moet zyn de klasse en den naam van het vaartuig, tot welke natie hetzelve behoort, de tonnen die het meet, de naam van den kapitein, dien van de haven of plaats waar de uitvoer geschied is, het getal en de beschryving der pakken welke de lading inhoudt, met aanduiding hunner nommers en merken, de namen der consignatarissen in overeenstemming met de geteekende cognossementen, de haven waarnaar toe zy verzonden worden, en eene nota der levensmiddelen benoodigd tot scheepsgebruik en der overige effekten die aan boord zyn tot verwisseling van zeilen, touwwerk en ten verderen dienste van het schip; een of meer bewakers aan boord nalatende wanneer het geladen is; en wanneer het op ballast komt zal men enkel vergen den zeebrief en de lyst van de aan boord zynde levensmiddelen en effekten voor scheepsgebruik, en zal men een uitdrukkelyk onderzoek doen om zich te overtuigen dat het werkelyk op ballast komt.

§ 1. De artikels tot verwisseling van zeilen, touwwerk en verder scheepsgebruik, zullen beschouwd worden als aan boord in depôt te zyn, en de kapitein zal er gedurende zyn verblyf in de haven geen gebruik van mogen maken zonder voorkennis der chefs van het tolhuis. Wanneer by de visite welke bewerkstelligd wordt alvorens het schip weder lading inneemt of op eenig ander tydstip, de chefs van het tolhuis bevinden mogten dat het aanwezige dier artikels niet overeenkwam met het opgegevene by het binnen komen en hetgene met derzelver voorkennis verbruikt is, zullen zy den kapitein eene boete opleggen van vyftig tot vyf honderd piasters (*) naar bykomende omstandigheden.

§ 2. De chefs van het tolhuis kunnen, in alle gevallen, waarin zy het voor de belangens der schatkist dienstig oordeelen, een of meer wachters tot bewaking aan boord zenden.

Art. 2. Indien de kapitein op het oogenblik der visite het manifest, opgemaakt overeenkomstig het bepaalde by art. 1 niet overlegde, zal men de cognossementen der lading eisschen, en daarenboven eene nota van de verders aan boord zynde artikelen, die in dezelve niet begrepen zyn, en die documenten zullen in het tolhuis terug gehouden worden tot dat de kapitein het manifest met overeenstemming derzelve opgemaakt en overgelegd zal hebben, zonder dat gedurende dien tyd iets hoegenaamd ontscheept mag worden.

Art. 3. Ingeval beide, manifest en cognossementen ontbreken, zullen de chefs van het tolhuis alle dezulke maatregelen ten koste van den kapitein nemen, als naar hun gevoelen vereischt worden, om zich te overtuigen dat niets buiten hun weten ontscheept worde, en zal men overgaan tot het lossen en opmaken van het manifest, het alles ten koste van den kapitein.

Art. 4. Wanneer de lading aan boord van een schip niet in overeenstemming bevonden wordt met het manifest of de cognossementen door den kapitein overgelegd tydens de visite, zal men handelen overeenkomstig de wet op aanhalingen.

Art. 5. Wanneer de kapitein van een schip door onvermogen of anderszins in gebreke blyft de onkosten en boete te voldoen, waarvan art. 3 en § 1 van art. 1 gewagen, zal het schip met deszelfs toebehooren aansprakelyk gehouden worden voor de schuld des kapiteins.

Art. 6. De schepen die naar Angostura en Maracaibo stevenen, zullen van Yaya en het kasteel van San Carlos af, begeleid worden door een of meer bewakers, ten einde niets ontscheept worde vóór het gevisiteerd zy door de ambtenaren van het tolhuis.

Art. 7. Binnen vyf dagen na het ten anker komen van het schip, moet de consignataris of eigenaar der lading aan het tolkantoor verklaren of hy al dan niet besluit te lossen. Indien de lading geheel of gedeeltelyk gelost moet worden, zal men het permit daartoe by geschrifte aan den chef van het tolhuis vragen binnen den hierboven bepaalden termyn, met aanduiding of eenig gedeelte der lading bestemd zy voor andere havens, het zy vreemde of van de Republiek; maar in geval men besloot niet te lossen, zal het niet langer mogen vertoeven dan gedurende zes werkdagen na deszelfs aankomst, welteverstaan dat de arrivementen om blykbare avery hiervan uitgesloten zyn; in welk geval het niet langer in de haven verblyven zal dan den juisten tyd om ze te herstellen, onder behoorlyk toeverzigt. Indien de eigenaar of consignataris van het schip een gedeelte der lading aan boord liet om het naar andere havens te vervoeren, zal het moeten vertrekken binnen tien dagen na het ontschepen van dat gedeelte, hetwelk men verklaard had te willen lossen, en gedurende deszelfs oponthoud in de haven zullen een of meer bewakers aan boord blyven.

Art. 8. De vreemde schepen kunnen evenals de nationale dat gedeelte der lading, wat niet bestemd is voor de haven van derzelver aankomst, en opgegeven is in het manifest als per transit voor eene of meerdere andere havens van Venezuela, overbrengen van eene haven naar eene of meerdere andere bevoegde havens.

Art. 9. Wanneer koopmanschappen en effekten van die welke aangegeven zyn voor een of meerdere andere havens vervoerd moeten worden in hetzelfde vaartuig dat ze aangebragt heeft, zullen de administrateur en controleur aan den kapitein een volledig en gecertifieerd afschrift geven van het door hem opgemaakte en tydens zyne aankomst overgelegde manifest, waarin daarenboven de aan boord gebleven koopmanschappen en effekten uitgedrukt moeten worden.

§ 1. De formule van dat certifikaat zal zyn als volgt:

Haven van ...... den ...... &c. .....

Wy certificeren dat het vorenstaande een afschrift is van het manifest der lading van (klasse en naam des vaartuigs), kapitein (naam des kapiteins) in deze haven binnen gevallen den ...... en dat met gemelden bodem overgevoerd worden naar de haven van ...... de natemeldene koopmanschappen en effekten:

merken.	nommers.	getal.	pakken met derzelver inhoud.

A. B. Administrateur. C. D. Controleur.

§ 2. Wanneer effekten aan boord blyven, en deze naar eene of meerdere havens van Venezuela vervoerd worden, zullen de chefs van het eerste tolhuis, tot informatie van dat waar de ontscheping volbragt moet worden, per post eene nota van het gedeelte dier lading, dat naar de tweede vervoerd wordt, aan de chefs derzelve toezenden, die op hunne beurt advies geven moeten of de invoer plaats gegrepen heeft.

Art. 10. Niets zal ontscheept mogen worden zonder toestemming van den Administrateur en Controleur.

Art. 11. Het verlof tot lossen van een vaartuig verleend zynde, zal men het aan den kommandant der kommiesen mededeelen, op dat het, onder de volgende formaliteiten, ten uitvoer gebragt worde:

1stens. De kommandant der kommiesen zal aan de wachters die het schip bewaken, by geschrifte bevelen de lossing toetelaten.

2dens. De bewakers zullen elke boot doen vergezeld gaan van eene nota van de pakken die met dezelve geland worden, derzelver nommers en merken opgevende, ze klasseerende in kisten, koffers, vaten, balen, pullen, enz. naar gelang derzelve, welke briefjes door de wachthebbende beambten geconfronteerd zullen worden met de geloste pakken, en wanneer zy accuraat bevonden zyn, aan den kommandant der kommiesen overgegeven worden, op dat hy ze in een register overschryve, en ze naar het tolkantoor zende, ten einde de pakken naar dezelve in de pakhuizen ontvangen worden.

3dens. De kommandant der kommiesen zal in een dagelyksch rapport alle pakken opsommen die door ieder schip gelost zyn, overeenkomstig de briefjes die hy van de bewakers bekomen heeft, hetwelk hy dagelyks indienen zal by den Administrateur van het tolkantoor, ten einde deze of de Controleur het voor het sluiten van het bureau, vergelyke met de in het tolhuis geborgen pakken; en indien het conform bevonden worde, teekene of daarop de noodige aanmerkingen make.

4dens. Het lossen zal plaats hebben van zes ure des morgens tot drie ure des achtermiddags aan de werven en aangeduide plaatsen, en van de komst van het vaartuig tot dat hetzelve de lossing voltooid zal hebben, mag niemand aan boord gaan ten zy tot de scheepsrol behoorende, of verlof van het tolkantoor bekomen hebbende, onder boete van vyfentwintig piasters, welke de chefs van het tolhuis opleggen en effektief maken zullen. Degenen die toesnellen om een vaartuig bytestaan dat in groote nood is van te vergaan behoeven geen permit.

5dens. Wanneer de lossing volbragt is en de kapitein van het schip daarvan kennis gegeven zal hebben aan den Administrateur, zal deze of de Controleur, begeleid van den kommandant of korporaal der kommiesen, de visite doen om te onderzoeken of er ook andere koopmanschappen of effecten aan boord gebleven zyn, dan die welke men by het manifest verklaard heeft voor eene of meer andere havens bestemd te zyn.

Art. 12. Na gedane visite zal men het manifest vergelyken met de dagelyksche aanteekeningen der ontscheping, en deze juist bevonden wordende, zal de kommandant der kommiesen certificeren dat de lossing voltooid is.

Art. 13. Binnen acht en veertig uren nadat men verklaard zal hebben dat men een schip lossen wil, zal de consignataris, agent of eigenaar der te ontschepen koopmanschappen, gehouden zyn aan de administratie van het tolhuis een manifest in de spaansche taal overteleggen, waarin de hoeveelheid van gezegde koopmanschappen uitgedrukt moet zyn, volgens derzelver klasse, nommer, gewigt en maat, alsmede derzelver kwaliteit en prys. Dat manifest zal in geen geval uit de handen der chefs van het tolhuis gelaten mogen worden, noch zal het eenige verandering kunnen ondergaan anders dan in de gevallen omschreven by de volgende paragraven:

§ 1. Wanneer de invoerder onzeker is omtrent den prys of de maat die hy geven moet aan de op het manifest gebragte artikelen, zal men hem veroorloven de koopmanschappen vóór de verkenning te zien.

§ 2. Wanneer de invoerder insgelyks in onzekerheid is nopens de kwaliteit der koopmanschappen, namelyk, of deze van linnen, katoen, wol, zyde of gemengd zyn, enz., zal men hem toestaan ze eerst te bezigtigen, en in geval hy dan verklaarde dat hy ze niet kan of weet te klassificeren, zullen de chefs van het tolkantoor de klassificatie maken, in dier voege dat de artikels in kwestie onder het hoofd worden gebragt van die welke volgens de wet op de tarieven de hoogste regten betalen.

§ 3. Indien de invoerder in twyfel is omtrent het gewigt der artikels, zullen zy in de pakhuizen van het tolhuis gewogen en daarnaar de regten berekend worden.

(Het vervolg hierna.)

(*) Daar men in Venezuela by macuquina rekent, is de piaster slechts *f* 2.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 Juny 1841.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby openlyk bekend gemaakt, de navolgende door Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, onder nadere goedkeuring, gedane benoemingen, te weten:

by resoluitie dd. 10 Mei d. j. No. 686/566, van den Heer Joseph Schwengle, tot opzigter te Aruba.

by resolutie van den 13 Mei d. j. No. 703/581, van den Heer John C. Anderson, extra klerk, tot klerk van den 3 rang, ter vervulling van de vacature ontstaan door het aan den klerk van dien rang J. S. Welhous verleende eervolle ontslag.

by resolutie van den 18 Mei d. j. No. 737/608, van den Heer Willem Prince Jz., oudsten klerk van den 3 rang, tot klerk van den 2 rang, buiten bezwaar van de Koloniale Kas.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 Juny 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze ter kennisse van belanghebbenden gebragt, dat by Publicatie van Zyne Excellentie den Heer Gouverneur der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 8 Mei d. j. No. 9, voortdurend de invoer binnen de kolonie Suriname van Slagtvee, als Rund en Hoornbeesten, Schapen en Varkens is vrygesteld van inkomende regten; en de uitvoer van Slagtvee uit de kolonie is verboden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 Juny 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt door den ondergeteekende hierby openlyk bekend gemaakt, dat Zyn HoogEdel Gestr. by resolutie van Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 8 Mei d. j. No. 679/559, gemagtigd is om even als te Suriname plaats vindt, met achterlating der publicatien en installatien, van alle benoemingen van Raads leden enkel door middel van het gewone weekblad, de noodige publiciteit te doen geven.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 2 July 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 10 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19⅞ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde eene hoeveelheid van ruim *Vyf duizend ellen Coletten en Bonten*, ten behoeve der lands slaven, zoo wel op dit als op het onderhoorige eiland Bonaire, wordt elk een, die vermeent voor het geheel of gedeeltelyk daarvan te kunnen leveren, uitgenoodigd naar die leverancie te dingen, en zulks met overlegging van monsters en vermelding van pryzen, en opgaaf van de hoeveelheid, die van elk artikel verkrygbaar moge zyn.

Die daarin gading hebben kunnen zich met beslotene biljetten vervoegen ter Administratie van Financien op Maandag, den 5 dezer, des morgens uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 2 July 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van Brood voor het Garnizoen, &c. eene hoeveelheid van meer of min *zes duizend ponden tarwe meel*, gaaf en goed, leverbaar in het Magazyn, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver voor het Gouvernement die leverancie worden verleend; zullende de biljetten van inschryving tot op Maandag, den 5 dezer, des morgens te elf ure, ter Administratie van Financien worden aangenomen.

Curaçao den 2 July 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie, wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 5 dezer, verkocht zullen worden twee Wissels op Liverpool, betaalbaar dertig dagen nazigt, te weten: een ten bedrage van £ 89. 13. 6., welke ll. week onverkocht is gebleven, en eene andere groot £ 96. 2. 1. Die daarin gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des morgens uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 2 July 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

BEKENDMAKING.

NAMENS den Raad van Administratie van het Pensioen fonds voor de W. I. beambten wordt hierby bekend gemaakt, dat de gemelde Raad op de Hoofd administratie van het fonds in 's Gravenhage trekken zal een stel Wissels betaalbaar op twee maanden, ten bedrage van ƒ1800.—en dat hetzelve toegekend zal worden aan den gene, die daarvoor het hoogste aanbod, in tiendeelige getallen uitgedrukt, zal doen by billetten van inschryving, welke op aanstaanden Maandag, den 5 dezer, des voormiddags, uiterlyk te 11 ure, moeten ingezonden worden by den ondergeteekende ter Griffie van de Regtbank der kolonie, binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 2 July 1841.
De fungerende Boekhouder by den Raad voormeld,
P. J. BEAUJON.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende, testamentaire executeur in de nalatenschap van wylen den Heer ALBERT BERCH, maakt hierby bekend, dat op Maandag, den 12 dezer maand, in het locaal onder de Weeskamer, aan de meest biedenden by opveiling verkocht zullen worden des overledens plantagie *KANGA* genaamd, en gelegen in de Middel Divisie des eilands, met den daarby behoorenden inventaris, als mede dertien koppen slaven, te bezien by de verkooping; terwyl de plantagie van heden af tot op den dag vóór de Vendu toe, zal mogen bezigtigd worden.

Curaçao den 1 July 1841.
C. L. VAN UYTRECHT.

Met diep gevoel van leedwezen vernemen wy, dat alhier in den loop dezer week, over La Guayra, de droevige tyding is ontvangen van het overlyden van onzen voormaligen Gezaghebber, den HoogWelgeboren Heer Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder Orde van den Nederlandschen Leeuw, in den ouderdom van zeventig jaren en vyf maanden, hetwelk heeft plaats gehad te Ede by Arnhem, op den 6 Mei jongstleden. Ieder inwoner dezer kolonie zal gewisselyk deelnemend het berigt vernemen van het overlyden van het opperhoofd dezer kolonie, die gedurende een tydvak van twintig jaren in onderscheidene hooge betrekkingen om hen gewoond en om zyne goede hoedanigheden bemind gemaakt heeft. Mogen hoogdeszelfs dierbare betrekkingen lang bevryd blyven van dergelyke droevige gevallen. Dit wenschen wy.

*** BEVALLEN op gisteren morgen, den 2 dezer, voorspoedig van een zoontje, Mevrouw BETSY RICARDO, Echtgenoote van den Heer JOSEPH CAPRILES.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JULY 1841.

V. M. Zaturdag den 3 te 1 u. 52 m. 's namiddags.
L. K. Zondag den 11 te 3 u. 54 m. 's namiddags.
N. M. Zondag den 18 te 9 u. 37 m. 's morgens.
E. K. Zondag den 25 te 3 u. 45 m. 's morgens.

Verleden Maandag, den 28 Juny, is van deze haven over La Guayra naar Amsterdam vertrokken het nederlandsche Brikschip MARIA & JACOBA, kapitein D. J. BART, en als passagiers met dezelve naar Amsterdam, de Heer A. BEAUJON, Griffier der Regtbank dezer kolonie, ZEd. beide zonen en een zoon van den Heer H. C. HENRIQUEZ.

Wy hebben eenige Couranten van Bogota, loopende tot den 16 Mei, doorgelezen. Dezelven behelzen de legerberigten van twee overwinningen, die de Centralisten behaald hebben op de Federalisten. Beiden gevechten hadden plaats op denzelfden dag, namelyk den 5 Mei. Het eene had plaats te Rio Frio, naby de stad Neiva. De Federalisten, ten getalle van 800 man, zyn door kolonel Posado uit hunne stellingen verjaagd en op de vlugt gedreven, en werden nog vervolgd. Het totaal verlies aan dooden, gekwetsten en gevangenen was nog niet bekend; doch de vyand had maar 300 man by een gehouden. Het andere gevecht had te Salamino in Antioquia plaats, alwaar de kolonel Jaramillo de Federalisten, ten getalle van 400 man, op de vlugt dreef en deszelfs opperbevelhebber Vesga, benevens vele andere officieren gevangen maakte.

De berigten uit de provintie Santa Martha waren insgelyks gunstig voor de Centralisten. Een canton benevens eene legermagt van 400 man had zich van de provintie Santa Martha afgescheiden en was tot de Centralisten overgegaan; een bewys, dat de openbare meening zich ten gunste der Centralisten keert. Derzelver krygsmagt in die provintie was thans 1200 man en stond versterking in manschappen en krygsbehoeften te wachten om op Santa Martha aanterukken; doch de Federalisten hadden tot hun voordeel een flottille op de rivier de Magdalena, terwyl de Centralisten geene scheepsmagt hebben.

De kans schynt thans gunstig voor de Centralisten te staan; evenwel is zulks al meermalen het geval geweest, als wanneer een grove flater aan hunne zyde begaan deze kans weer verspeelde. Obando had nog zyn hoofdkwartier te Popayan, Cordova te Antioquia en Carmona te Santa Martha.

Het is waarlyk droevig voor het dun bevolkte Nieuw Grenada deze burger oorlog, die wegens het gedurig kentelen van de krygskans, nog lang kan voortduren. De bevolking van Venezuela daarentegen neemt toe, zoo wel door de vermeerdering harer eigene bevolking als door de inwandeling van vreemdelingen. In de vyf eerste maanden van dit jaar waren er aangekomen uit de Canarische eilanden een getal van 2800 zielen, en onlangs zyn er weer 500 Canarianen te gelyk te La Guayra aangekomen. De regering besteedt groote sommen voor de colonisatie en bezorgt de vreemdelingen by hunne aankomst alle geryfelykheden.

AMSTERDAM, 13 *April*. Naar men verneemt heeft het Z. M. den Koning behaagd, aan de Heeren J. E. Ellinckhuysen en P. Schroot, aan te besteden het bouwen van vier nieuwe kavallerie-kazernen, ieder voor 200 paarden, met hunne manschappen, te plaatsen op Zr. Ms. landgoed *Schuddegeest*, naby den Scheveningschen weg. Deze kazernen zyn door de gemelde Heeren aangenomen binnen twee jaren te leveren, voor de aanzienlyke som van ƒ570,000, welke som door Z. M., uit Hoogstdeszelfs eigene fondsen, tot gemelde opbouwing wordt verstrekt.

PARYS 27 *Jan.* Uit Auray in het Morbiham wordt geschreven:

"Den 11den dezer, des morgens ten half negen ure, werd er dienst gedaan in de Parochiale kerk van Plusigner. Meer dan honderd menschen waren in dezelve byeen. Het weder was regenachtig en niets deed eene verandering in het luchtgestel voorzien, maar omstreeks tien ure berstte onverwacht eene geweldige hagelbui, van stormvlagen vergezeld, over de kerk los. Een zware donderslag deed alles dreunen en verspreidde den schrik onder de zich in de kerk bevindenden. Dit was echter een begin. De priester hief het *sanctus* aan, toen eensklaps de kerk als in vol vuur scheen te staan. Een dikke kolom bruinachtig vuur vloog met een verschrikkelyk gefluit door de kerk, van het eene raam naar het andere heen en weder slingerende en de glazen verbrekende. Een dikke rook en verstikkende zwavellucht volgden op dit kortstondige verschynsel. Een tweede donderslag deed zich hooren en voerde de schrik ten top. Wannende dat zyn laatste oogenblik gekomen was, wierp een ieder zich met het aangezigt ter aarde en het hartverscheurendst gejammer vervulde het gebouw.— Sommigen waren geheel verlamd, anderen hadden de beenen verbrand. By anderen was het enkel de schrik, die hen op de plek als vastgenageld hield. Aan eene vrouw is de gantsche buik verbrand, eene andere is de hersenpan ingeslagen. Maar hetgene ongeloofelyk zal schynen, twee personen lagen bewusteloos op den grond, met zware uit den toren terneder gestorte steenen op den rug; later zyn zy uit hunnen zwymelslaap ontwaakt en onbezeerd opgestaan, zonder zich te kunnen herinneren, dat hun iets vreemds was overgekomen.

Er zyn twaalf of vyftien menschen, en sommigen daarvan gevaarlyk gekwetst. De klokkeluider is de eenige doode, hy is gevonden met de klokketouw nog in de hand.

In den zak van eene vrouw is een stuk geld van 5 centimes gevonden, hetwelk geheel glad was geschuurd, de vrouw zelve heeft niet het minste letsel bekomen. Het wierooksvat is uit de handen van een der koorzangers geslagen en verre weg geworpen. Meer dan twintig vrouwen, die klompen droegen, hebben zich plotseling van derzelver schoeisels beroofd gezien.

Toen de eerste verwarring begon te bedaren is de priester naar het altaar terug gekeerd, en heeft by de afgebroken mis geeindigd.

De toren dreigt in te storten, en ook de gansche kerk heeft veel geleden; behalve deze zyn ook verscheiden andere gebouwen zwaar beschadigd.

Onder de verdere merkwaardige uitwerkselen van dit onweder is onder anderen, dat een paard daardoor niet gedood, maar bewusteloos ter aarde is geworpen en dat hetzelve de hoeven van alle vier de beenen zyn afgeslagen.

BERLYN, 9 *Feb.* Dezer dagen is in den omtrek van Berlyn een moord gepleegd, die door de byomstandigheden, welke denzelven verzeld hebben, een nieuw bewys levert, hoe zoo gruwelyk eene daad zelden onontdekt en ongestraft blyft. Een jong landmeisje had door erfenis een vermogen van 300 thalers bekomen, hetwelk door haren voogd, die schout van het dorp was, beheerd werd. Het meisje kreeg eene aanbieding, om dit geld op eene voordeelige wys te Berlyn uit te zetten. Hiervan geeft zy aan haren voogd berigt; na eenig weigeren belooft hy het geld uit te betalen en stelt daartoe eenen tyd vast. De dag gekomen zynde, ligt ook werkelyk de som gereed. Ondertusschen gedraagt zich de voogd by de overgifte op eene zeer zonderlinge wys, en het meisje bevangt een onbeschryfelyke angst. "Ik heb een voorgevoel," roept zy schreijend uit, "dat wanneer ik met het geld naar de stad ga, ik vermoord zal worden; ik verbeeld my dit vast en kan my de gedachte niet weder uit het hoofd zetten." De voogd antwoordt: "Gy zyt eene gekkin. Wie zou dat dan wel doen? Immers weet niemand *dan gy en ik*, dat gy geld by u draagt." Het meisje erkent dat dit zoo is, laat zich eenigzins gerust stellen en gaat.— Toen zy nu in een boschje gekomen is, hetwelk zy regt door moest gaan, keert haar angst met verdubbelde kracht terug, en daar juist een gendarme haar te gemoet komt ryden, smeekt zy hem om te keeren en haar door het bosch te geleiden. De gendarme, die in dienstzaken uitgezonden was, heeft daartoe geenen tyd, doch het smeken van het meisje doet hem zoo zeer aan, dat hy haar ten minste een eind weegs geleidt. Terwyl hy zoo naast haar voortrydt, verneemt hy naar de oorzaak van haren angst, en het meisje vertelt hem alles, ook het bovenvermelde gezegde van den voogd, en voegt er by: "Ik vond dat wel zeer verstandig, maar geheel heeft het my toch niet gerust gesteld." Onder dit praten hebben zy byna het eind van het boschje bereikt, en de gendarme, die niet langer durft vertoeven, neemt met eenige woorden van geruststelling afscheid en voegt er half schertsend by: "Wanneer u nu nog iemand iets leed wil doen, zoo schreeuw maar regt hard, dat ik het hooren kan, en ik kom u spoorslags te hulp."—Hy rydt heen, maar is nog niet ver gekomen, toen hy inderdaad eenen angstkreet meent te hooren. Hy schrikt, houdt zyn paard aan en luistert; de schreeuw herhaalt zich. Nu vliegt hy, zoo snel hy kan, naar de plaats en vindt het meisje—vermoord; eene meer byzondere beschryving zegt, dat haar het hoofd van den romp gescheiden was. Zoo veel men in zulk een oogenblik bedaard kan blyven, overlegt hy met beradenheid, wat hy behoort te doen. Hy herinnert zich het gesprek, hetwelk hy kort te voren met de ongelukkige gevoerd heeft, en rent nu met lossen teugel naar het dorp, van waar zy op weg gegaan was. Daar treedt hy in de woning van den schout, die afwezig is, doch spoedig te huis komt. Hoezeer het gezigt van eenen gendarme in de woning van eenen dorpschout niets ongewoons is, schrikt de man zeer, wordt bleek en blyft in zynen mantel gewikkeld staan. De gendarme, wiens vermoeden op dit gezigt in overtuiging verkeert, verzoekt hem den mantel af te leggen, en toen de schout dit weigert, halstarrig weigert, legt hy zelf, half in ernst, half schertsend, er de hand aan. De mantel valt, en een bebloede byl als ook een bloedig mes worden zigtbaar. Hierop volgt bekentenis, en de moordenaar is terstond in hechtenis genomen.

Volgens een Hessisch-dagblad zyn de daders van eene, voor jaar en dag aan een meisje in het Auerbacher bosch gepleegde afschuwelyke mishandeling, nu onlangs op eene zonderlinge wyze ontdekt geworden. Zeker inwoner te Balkenhausen by Auerbacher ontving aan zyn adres een brief uit Amerika, welkers aanneming hy echter moest weigeren, omdat het port drie gulden bedroeg en hy deze som voor het oogenblik niet bezat. Daar zyne vrienden echter naar den inhoud van dit, uit een zoo afgelegen land komend schryven nieuwsgierig waren, bragt elk hunner tot de vereischte som iets by, en men loste den brief. Het schynt echter, dat niemand van den vriendenkring toereikend in de kunst van lezen ervaren was, om dien inhoud te ontcyferen, want men droeg den brief naar den burgermeester der plaats en verzocht hem denzelven te willen voorlezen. Minzaam voldeed de burgermeester aan het verzoek, las voor, hoe de correspondent zyne reis over het groote water, zyne aankomst en verblyf in Amerika en het leven schilderde. Eindelyk begint hy in zynen brief over Duitschland te spreken en vraagt: "hoe gaat het u te Balkenhausen en wat....." hier wordt het schrift eensklaps onleesbaar, zoo dat de burgermeester eene plaats moet overslaan, waarna hy den brief ten einde leest. Hy verzocht echter het blad tot den volgenden dag te mogen houden, om te zien of hy de moeijelyke plaats ook ontraadselen kan,— Nauwelyks echter is hy alleen, of hy begeeft zich op weg en brengt den brief naar Zwingenberg by den landregter, die de onleesbare plaats zoo gemakkelyk leest, als de voorzigtige burgermeester reeds terstond zelf gedaan had. Er stond namelyk: "en wat is er dan toch van het meisje geworden, dat wy, gy weet wel wanneer, aan den boom gehangen hebben?" Dat de brief- ontvanger zonder terwyl gevat werd, spreekt van zelf.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Juny 1841.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby bekend gemaakt, dat de Heer Mr. J. B. GRAVENHORST, uit Nederland van verlof terug gekeerd, van en met den 15 dezer zyne functien van President der Regtbank dezer kolonie van den Heer M. B. SCHOTBORGH, die met het presidium in gemelde Regtbank is belast geweest, weder zal overnemen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 Juny 1841.

VERMITS by den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, van tyd tot tyd verzoeken zyn ingekomen, welke op ongezegeld papier geschreven waren, zoo herinnert de ondergeteekende, op last van Zyn HoogEd. Gestr. allen die zulks zal mogen aangaan, dat op geene aan het Bestuur dezer kolonie ingediende verzoeken, welke niet op het daarvoor by het tarief bepaalde zegel zyn geschreven, door den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber zal worden gedisponeerd, uitgezonderd in de gevallen, voor welke by wettelyke verordening geen zegel gevorderd wordt.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voormeld,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 18 Juny 1841.

HET Collegie der Weesonbeheerde en desolate Boedelkamer dezes Eilands, als daartoe behoorlyk by acten gemagtigd, zal op den 5 July aanstaande, in het benedenlokaal van het Weeskamers gebouw, aan de meestbiedenden openlyk verkoopen:

— het tuintje *GOED GEZIGT*, gelegen in het boven kwartier alhier, bewesten de Plantagie Groot St. Joris, aankomende de MARIA HELENA SACRESTINA KLERWIN.

— een huis staande en gelegen in de Prinsen Straat der Willemstad No. 263, aankomende MARIA HELENA LAMBERT.

terwyl door het gemelde Collegie, als aanvaard hebbende den gerepudieerden Boedel van wylen den Heer WILLEM HENDRIK VAN VOSS, in leven Kapitein Luitenant by de Nederlandsche Marine, op voorzeiden datum, al mede openlyk zullen worden verkocht eenige artikelen aankomende den boedel voormeld.

De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.